

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3Ek/523/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121244138
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Dilong
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6121244138.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, zast.: JUDr. Ján Šoltés, IČO: 37 927 795, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti povinnému: V. E., N.. XX.XX.XXXX, F. XXX/XX, XXX XX C., o vymoženie 565,5 Eur s príslušenstvom, vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Alexandra Cicuttová, IČO: 42 295 734, Hollého 23, 921 01 Piešťany, o návrhu na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku z a s t a v u j e.

II. Oprávnený je povinný n a h r a d i ť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 36 Eur, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie, doručeným súdu dňa 10.02.2021, domáhal vymoženia pohľadávky vo 565,5 Eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu - Rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda, č. k. 6Csp/17/2019 - 184, zo dňa 16.06.2020 (ďalej len „exekučný titul“).

2. Poverením zo dňa 04.03.2021 Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora: JUDr. Alexandra Cicuttová, IČO: 42 295 734, Hollého 23, 921 01 Piešťany, ktorý ju vedie pod sp. zn. 406EX 155/21.

3. Dňa 23.04.2021 bol súdu prostredníctvom súdneho exekútora doručený návrh na zastavenie exekúcie zo strany povinného, spolu s vyjadrením oprávneného a súdneho exekútora.

4. Povinný sa návrhom na zastavenie exekúcie domáhal jej zastavenia, pričom uviedol, že nerozumie prečo je voči nemu vedená exekúcia, pretože nedošlo k zosplatneniu vymáhanej sumy, nakoľko táto je splácaná v pravidelných mesačných splátkach v súlade s exekučným titulom.

5. Oprávnený v rámci svojho vyjadrenia k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uviedol, že povinný má voči oprávnenému viacero dlhov. Nakoľko povinný pri úhradách neuvádzal variabilný symbol, oprávnený nemohol mať vedomosť, na ktorý dlh povinný vykonáva úhrady, a preto ich započítaval na iný dlh. Podľa oprávneného povinný v návrhu na zastavenie exekúcie neuviedol kvalifikovaný právny dôvod v zmysle §61k ods. 1 Exekučného poriadku brániaci vymáhateľnosti uplatneného nároku, a preto so zastavením exekúcie nesúhlasí.

6. Súdny exekútor vo svojom vyjadrení uviedol, že upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené dňa 25.03.2021, a návrh povinného na zastavenie exekúcie bol na exekútorový úrad doručený dňa 31.03.2021, teda v zákonnej lehote. Súdny exekútor požiadal súd, aby o návrhu na zastavenie exekúcie rozhodol postupom podľa § 61l Exekučného poriadku.

7. Podľa ust. § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť,
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

8. Podľa ust. § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9. Podľa ust. § 61k ods. 5 Exekučného poriadku návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

10. Podľa ust. § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

11. Súd preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie, ktorá je vedená na tunajšom súde pre vymoženie pohľadávky vo výške 565,5 Eur s príslušenstvom.

12. V uvedenej veci súd konštatuje, že upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené dňa 25.03.2021 a návrh povinného na zastavenie exekúcie bol na exekútorsky úrad doručený dňa 31.03.2021, teda bol podaný v zákonnej 15 - dňovej lehote v zmysle ust. § 61k ods. 2 Exekučného poriadku a má odkladný účinok.

13. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť pohľadávku oprávneného, ktorá mu bola priznaná vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine a dobrovoľne sa nesplnila (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.03.2007, sp. zn. III ÚS 56/07-20).

14. Exekučný súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku.

15. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že nerozumie, prečo je voči nemu vedená exekúcia, pretože nedošlo k zosplatneniu vymáhanej sumy, nakoľko táto je splácaná v pravidelných mesačných splátkach, v súlade s exekučným titulom. Súd preskúmal exekučný titul a zistil, že povinnému bola exekučným titulom uložená povinnosť splácať oprávnenému pohľadávku, ktorá je vymáhaná v tomto konaní, v mesačných splátkach po 50 Eur, počnúc mesiacom júl 2020, vždy najneskôr do 25. dňa toho-ktorého mesiaca s tým, že neuhradenie čo i len jednej mesačnej splátky má za následok splatnosť celého dlhu. Povinný na preukázanie svojich tvrdení predložil súdu podacie lístky, z ktorých vyplýva, že povinný vykonáva mesačné platby vo výške 50 Eur, adresované na účet oprávneného, pričom tieto platby povinný vykonáva od mesiaca júl 2020, vždy do 25. dňa toho-ktorého mesiaca každý mesiac.

16. Oprávnený v rámci svojho vyjadrenia k návrhu na zastavenie exekúcie nespochybnil tvrdenie povinného o pravidelných mesačných úhradách, avšak nakoľko povinný má voči oprávnenému viacero dlhov, a pri jednotlivých platbách povinný neuvádzal variabilný symbol, oprávnený tieto úhrady

započítaval na iný dlh - úver zo zmluvy. Súd konštatuje, že v súčasných občianskoprávných predpisoch absentuje úprava, ktorá by upravovala, ktorý dlh zanikne (resp. na ktorý dlh sa plnenie započíta) v prípade, ak má dlžník voči veriteľovi viacero dlhov, a plnenie nepostačuje na uspokojenie všetkých týchto dlhov. Podľa pôvodného pravidla, obsiahnutého v § 73 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), ktoré bolo účinné do 31.12.1991, v prípade, ak má dlžník voči veriteľovi viacero dlhov, vyrovnaný bude ten dlh (resp. plnenie bude započítané na ten dlh), o ktorom dlžník pri plnení vyhlási, že ho chce splniť, inak sa plnením uhradí dlh najskôr splatný, a to najskôr jeho príslušenstvo (toto pravidlo je dnes možné aplikovať len čiastočne, nakoľko v zmysle § 566 ods. 2 OZ ak dlžník neurčí inak, plnenie peňažného dlhu sa započítava prednostne na istinu). V predmetnom prípade mal povinný (v postavení dlžníka) pri vykonávaní jednotlivých platieb možnosť prejaviť svoju vôľu a špecifikovať, ktorý dlh chce tou-ktorou platbou splácať, napríklad uvedením variabilného symbolu, a tým jednoznačne určiť, ktorý dlh má v úmysle splácať. V zmysle doktrínálneho výkladu (Števec, Dulak, a kol., Občiansky zákonník, II. zväzok. Komentár, 2019) je možné považovať za náležité vymedzenie aj úhradu presnej sumy, zodpovedajúcej dlžnej čiastke, pokiaľ je z daného hľadiska taký úkon dlžníka dostatočne určitý a nevzniknú pochybnosti, ktorý dlh mal dlžník úmysel platiť. Ak dlžník nešpecifikuje, na ktorý dlh sa má jeho peňažné plnenie započítať, započíta sa v súlade so zásadou priority na najskôr splatný dlh, resp. ak ani jeden dlh nie je splatný skôr ako ostatné, v súlade so zásadou proporcionality sa plnenie započíta pomerne na naraz splatné pohľadávky.

17. Vzhľadom na nedokonalosť právnej úpravy súd konštatuje, že je pri posudzovaní daného prípadu je potrebné vziať do úvahy fakt, že účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Súd sa preto nestotožnil s argumentom oprávneného (veriteľa), ktorý tvrdil, že nevedel, ktorý dlh mal povinný úmysel splácať, a preto ho započítal na úver zo zmluvy (iný dlh). Povinný začal platiť oprávnenému platby vo výške 50 Eur mesačne každý mesiac počnúc mesiacom júl 2020, vždy do 25. dňa toho-ktorého mesiaca. Oprávnený mal vedomosť, že platobným rozkazom, ktorý je v tomto konaní exekučným titulom, bola povinnému uložená povinnosť platiť oprávnenému práve 50 Eur mesačne, počnúc júlom 2020. Vzhľadom na uvedené preto oprávnený musel vedieť, že úmyslom povinného je splácať práve exekučným titulom priznanú pohľadávku, keďže povinný plnil zhodne s povinnosťou uloženou exekučným titulom. Oprávnený, ako subjekt zaoberajúci sa aj správou pohľadávok, taktiež v tejto súvislosti vedel, že v prípade, ak by povinný porušil povinnosť vyplývajúcu z exekučného titulu a dlh nesplácal, riskoval by tým exekúciu a s ňou súvisiace zvýšenie svojich celkových dlhov o trovy exekučného konania, a teda že povinný chcel splácať práve tento dlh. Oprávnený však pri zvažovaní, na ktorý dlh platbu (platby) započíta, tieto skutočnosti nebral do úvahy.

18. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že povinný povinnosť uloženú exekučným titulom neporušil a plnil riadne a včas. Súd preto konštatuje, že povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie preukázal skutočnosti odôvodňujúce zastavenie exekúcie, preto súd podaný návrh na zastavenie exekúcie považuje za dôvodný.

19. Nakoľko bola zo strany povinného naplnená podmienka na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyhovel, a preto súd exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastavil.

20. Podľa § 195 Exekučného poriadku, trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov konania a trovy štátu.

21. Podľa § 196 Exekučného poriadku, trovami exekútora sú odmena exekútora a náhrada výdavkov ustanovených týmto zákonom.

22. Podľa § 197 ods. 1 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných nákladov spojených s vedením konania, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami. Výška odmeny exekútora pri exekúcii na vymoženie práva na peňažné plnenie sa určí ako percento z vymoženého plnenia a nemôže presiahnuť výšku vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

23. Podľa § 197 ods. 2 Exekučného poriadku, aj je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona zvyšuje sa jeho odmena a náhrada výdavkov o daň z pridanej hodnoty.

24. Podľa § 198 ods. 2 prvá veta Exekučného poriadku, ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona.

25. Podľa § 199 Exekučného poriadku, výšku odmeny exekútora, náhrady výdavkov, preddavku na trovy exekútora a spôsob ich určenia ustanoví ministerstvo všeobecne záväzným právnym predpisom.

26. Podľa § 199b Exekučného poriadku oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

27. Podľa § 199c ods. 1 prvá veta Exekučného poriadku, ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený.

28. Podľa § 21 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 68/2017 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Exekučného poriadku (ďalej len „Vyhláška 68/2017“), náhrada paušálnych výdavkov patrí exekútorovi pri zastavení exekúcie alebo jej ukončením iným spôsobom ako zastavením exekúcie. Náhrada paušálnych výdavkov zahŕňa najmä

- a) náklady na vedenie spisu,
- b) náklady na cestovné, poštovné a za služby elektronických komunikácií,
- c) náklady na šetrenie majetkových pomerov povinného v informačných systémoch,
- d) náklady spojené s podávaním správ exekútora o zisťovaní majetku povinného zaslaných elektronickými prostriedkami,
- e) iné administratívne náklady.

29. Podľa § 22 ods. 1 Vyhlášky 68/2017, exekútorovi patrí náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60 Eur.

30. Podľa § 22 ods. 2 Vyhlášky 68/2017, ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok, alebo do uplynutia tejto lehoty nastane iný dôvod na ukončenie exekúcie, patrí exekútorovi náhrada paušálnych výdavkov podľa odseku 1 v rozsahu 50 %.

31. Súd vzhľadom na to, že návrh povinného na zastavenie exekúcie bol podaný v zákonnej 15 dňovej lehote, priznal súdnemu exekútorovi náhradu paušálnych výdavkov vo výške 30 Eur, a nakoľko je súdny exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa v zmysle § 197 ods. 2 Exekučného poriadku hodnota paušálnych výdavkov o 20 % DPH, t.j. celkovo na 36 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.